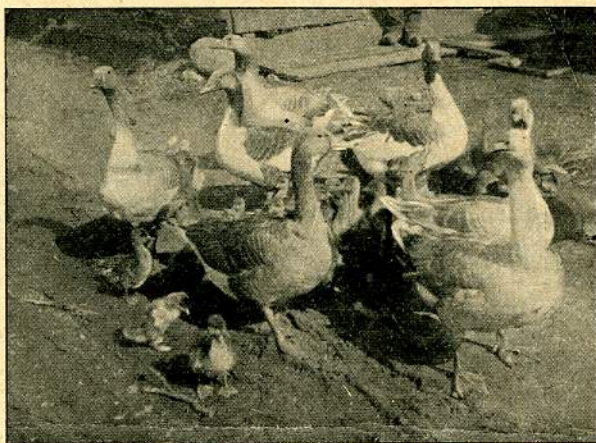

DRAGØR.

Den, der har Forkærlighed for det gammeldags og sære, for det indeklemt og bizare, for alt det, som virker paa et Nutidsmenneske ved sit ejendom-

„Modtagelses-Komiteén“.

melige Præg, særegen Stil og Snit, — han skal tage til Dragør!

Saaledes som Byen laa for Hundrede af Aar siden, ligger den i Hovedsagen endnu og venter paa det vidunderlige. Og det kommer vel en skønne Dag, naar den meget omdisputerede Amagerbane omsider faar sat Dampen op, og saa bliver Dragør vel et nyt, moderne Badested, maaske mere endnu: en Badeby for hele den betrængte Middelstand udi det ganske Køben-

Brøndstræde i Dragør.

havn; thi den lille Bys Beliggenhed er smuk og dens Vand fortrinligt: salt og friskt staar det ind fra Køge Bugt og byder paa en Dukkert, der staar højt over Øresundets Kloakvand.

Det er den store Fremtidsmulighed, som Byen rummer, og som vil bringe den de Betingelser for Udvikling, som ikke er set indenfor dens Grænser, siden Middelalderens Sildefangst i Sundet gav Byen dens Oprindelse.

Da vil Københavnerne, for hvem en Søndagsudflugt nu altid har Nordsjælland til Maal, lægge Vejen ud ad den brede Boulevard, som man allerede er godt i Gang med at anlægge, forbi de af Havnevæsenet opfyldte og af Heide bebyggede udstrakte Kalvebods-Arealer, ud til Pumpestationen paa Kløvermarksvej, der vel forhaabentlig snart bliver omdøbt til „Sydbanegaarden“, for pr. Jærnbane at naa til Hovedstadens yderste Forstad mod Syd — til Dragør.

Og Københavnerne vil, som det moderne Hansestadsfolk de er, bringe Penge og Velstand med sig;

Loisstationen.

Dragør vil blive „opdaget“, som Hornbæk, Gilleleje og Tisvilde forlængst er blevet det.

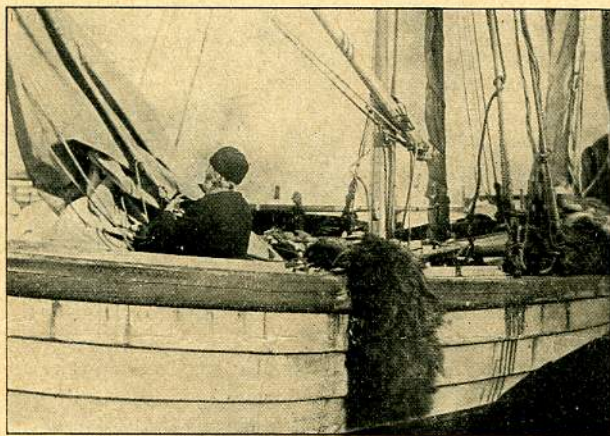
En Tur til Dragør, især midt i Sommertiden, er meget at anbefale, og tager man den til Fods eller pr. Cykle, bør man vælge Vejen langs Østkysten op gennem Kastrup; thi den er den smukkeste, som Sigbrits Ø har at opvise. Selv om skyggefulde Træer er noget af en Sjældenhed paa Amager, saa føles dog Solen uden Brand; thi fra Drogden vifter Vinden frisk og kølende og drejer uvilkaarligt Øjet i samme Retning.

Straks i Forgrunden udbreder Strandengene deres blomsterfyldte og med mangeartede Græsser isprængte Tæppe, udenfor drager Strandbredden, med sivbræmmede Fjorde og Tanger i Miniaturstil, sin saftgrønne Streg, og mellem Rørene holder Sivsangeren Koncert, medens Vildandens Ællinger krydser rundt om Tangstrimlerne

efter Fluor og Myg. Over Dunhammeres sorte Kolber glimter Fladstrandens sølvblanke Vandspejl, og her sopper Fiskerdrengene med deres Rejekåtchere, medens Fatter selv i de lange Slagstovres stryger Bunden efter, ude hvor Bølgerne begynder. Men bag ham sætter Drogden i Sprøjt imod tungt lastede Dampere og let-sejlende Lodsbaade, og hist i det Fjerne, hvor der hænger et Slør af Dis og markerer Saltholmens Smaragd, øjnes et mørkt Punkt, der er Øens bekendte Gaard, som Bølgerne hver Vinter slaas med Manden om Ejendomsretten til. Da hænder det maaske, at man i Iveren løber lige paa en af Kommandantskabets Advarselspæle, der kort og godt med sorte Bogstaver paa hvid Bund raaber sit: „Tobaksrygning forbudt“ og drager ens Opmærksomhed hen paa en graa, teglhængt Bygning, ved hvis Side en mægtig Lynafleder har Plads. Det er et af de mange Krudttaarne, der følger Amagers Kystlinje rundt, og af hvilke nu de to, nærmest Vesterbro, er tømte.

For Enden af et af disse Krudthuse slipper Vejen op, og kun en smal Sti fører en over Vænger og Pilehegn forbi Dragørs nordre Fyrtaarn og den gamle Skanse ind til Byen, hvor man modtages af Gæssene.

Disse Dyr er en af Indbyggernes Indtægtskilder, der i Forbindelse med lidt Fiskeri, Søfart, Lodsvesen,

En gammel Dragør-Fisker, der bøder Sejl.

Bjergningsvæsen, Vævning og Blegning giver Folkene deres Udkomme.

Selve Byen gør et helt købstadsmæssigt Indtryk. Gaderne er rigtignok lidt vel smalle og med paaskrevne Navne, der minder om det gamle Københavns — saaledes træffer vi paa „Grønnegade“ og „Lille Brøndstræde“ — og Brolægningen er paa sine Steder noget toppet og ujævn, undertiden med Rendestenen midt i — vi havde nær sagt: Kørebanen, hvilket Udtryk vilde være saa meget mindre paa sin Plads, som man altid ser Vognene holde for Enden af Gaderne, hvad der forøvrigt er tvingende Grunde for; men de i Gaderne liggende Smaahuse, hvoraf flere byder paa to Stokværk, er allerkæreste; saa nette, ordentlige og vel holdte, med Rosenhaver foran og vild Vin eller Vedbend opad Facaderne, at vi godt forstaar, at ingen Borger elsker sin By højere eller hænger inderligere ved den end „Drag'eren“.

Og saa den Fred og velgørende Ro, der, uden at man aner det, i en Tid, hvor det elektriske Begreb *Effekten* ganske har fortrængt de gammeldags rolige Arbejdsmaader, kaster sig over en og tager en fangen, tvinger en til at sætte sig paa Vandtrugets Kant, der med Pumpen er det lille Torvs Centrum, og formelig falde i Staver over Synet af en tøm Papegøje, der sammen med Kyllinger og Ællinger nyder Tilværelsen i det solvarme Grus — det er Lægedom for nervøse

Nerver, og netop af saadanne Lægemidler ejer Dragør adskillige.

Men ved Havnen, dér er Livet, dersom I der da er Tale om Liv i Dragør. En udmærket Havn ejer Dragør med en udstrakt Havneplads, imellem hvis talrige Brændestabler den kgl. Lodsstation med sit vajende Splitflag liver op. Her gaar Vagt baade Dag og Nat, og hvert Øjeblik ser man gennem det øverste Vindue en lang Kikkerts Objektiv blinke ud. Det er den vagthavende Lods, der spejder Horisonten rundt og passer paa Skibenes Prej efter Lods.

Der er Symbolik i dette Lodsøjes Udsyn, det kigger og forsker, det spørger Vandene. Og Svaret, der kommer tilbage, fortæller, at Dragør-Lodsernes Tid er forbi. Skibsfarten er gaaet tilbage, og de, der endnu sejler, kender Drogden og Sundet ud og ind som deres eget Bestik. Man er da ogsaa betænkt paa at indskrænke Lodsholdet; om en føje Tid lægger en halv Snes af dem op med fuld Pension.

Men har Skibsfarten svigtet Byen, kan det jo være, at Jærnbanen sætter Fart i den paany!

Men Jærnbanen er der ingen fornuftig „Drag'er“, der tror paa, saa længe Vognmand *Mørck* vil opretholde Trafiken til og fra Hovedstaden med sine berømte Rumlekasser.

Majdemonstrationen.

Socialdemokraternes Tog passerer „Verdens-Spejlet“.

Socialdemokraternes Majdemonstration, der i tidligere Aar har været henvist til de Dele af Byen, der ligger udenfor det gamle Voldkvarter og Fælledeerne,